

Øll áttu at rudda fyri seg

Leygardagin endaði umhvørvisátakið hjá Klaksvíkar kommunu við almennum ruddingardegi. – Um hvør ruddaði upp eftir seg, hevði verðið nossligt her hjá okkum, sigur tann eini ruddarin, Jósup Davidsen á Norðoyri

UMHVØRVI

*Orð&myndir: Snorri Brend
snorri@sosialurin.fo*

Klaksvík: - Herúti er nóg mikið av óruddi at finna, sigur Jósup Davidsen, sum upprunaliga er ættaður av Skála.

Í góðveðrinum leygardagin var hann farin útum eina góða løtu at rudda í bygdini, nú kommunan sjálv ynskti at gera nakað fyri umhvørvið í býnum.

Um middagsleitið ruddaði hann í einum loki í nánd av húsum sínum. Beint við hevði hann ein lastbil, har hann legði alt óruddið frá sær.

Hóast ruddingardagar hava verið áður í kommununi, tyktist vera nóg mikið at rudda og taka upp.

- Ja, eg royni at taka tað ringasta burtur úr ánni, sigur Jósup Davidsen við Sosialin.

Jósup er ættaður av Skála, men býr nú á Norðoyri. Hann koyrir tó hvønn einasta dag út til heimbygðina, har hann arbeiðir sum bakari.

Uppí tvær lastir

Um morgunin henda

- Um hvør ruddar hjá sær sjálvum, verður nossligt, sigur Jósup Davidsen á Norðoyri

leygardagin var Jósup farin frá húsum fyri at hjálpa kommununi at rudda.

Orðatakið sigur jú, at ein kann gera sjálv tann størsta býin gullreinan eftir bert hálvum tíma, um hvør ruddar fyri síni egnu hurð.

Líkt varð til ungi skálamaðurin var ein teirra sum gekk inn fyri hesum: Umframt tað at hann ruddaði í bygdini, har hann nú býr, ruddaði hann

samstundis í hesi lítlu ánni beint við hús síni her á Norðoyri.

- Jú, her er í øllum førum nóg mikið at taka upp, sigur hann.

Fyrr um morgunin hevði hann fyllt eina ferð uppí tann lítla lastbilin við óruddi aðrastaðni frá í bygdini, og nú var hann í ferð við at fylla ta næstu billastina.

Her var als kyns órudd at finna í ánni, og tí var skjótt

at fylla lastina einaferð afturat.

- Eg vænti, at eg fylli hesa lastina aftrat, og so eri eg liðugur fyri dagin, sigur Jósup Davidsen.

Einki undantak

Klaksvíkar kommunu hevur í lýsingum sínum gjøgnum mong ár vist á tann týðning, sum umhvørvið hevur fyri næststørsta bý okkara.

Orðafellið »Reinur og friður – Klaksvíkar býur« er eisini ein partur av tí umhvørvisáttakinum, sum í farnu viku sermerkti býarlívið.

Leygardagin var so seinasta tiltakið í hesum sambandi, tá borgararnir í kommununi sluppu út at rudda ymsastaðni í býnum, samstundis sum møguleiki var at ognar sær ein plantupakka.

Jósup er sjálvur fegin um hetta átakið hjá kommununi, tí sum hann sigur:

- Tað er altíð nóg mikið av óruddi at síggja her í kommununi. Og herúti á Norðoyri er einki undantak í so máta!

Hvør ger sítt

Fáar metrar frá húsum hansara rennur ein lækur. Og tað var í hesi ánni at Sosialurin fekk orð á ídna ruddarin.

- Eg royni at taka tað ringasta burtur úr, sigur Jósup Davidsen.

Í lítlu ánni fann hann bæði plastikk, hjólskálir, timbur, dunkar, nógvar fløskur og mangt annað sum fólk hava tveitt burtur – á skeivum staði!

Jósup var sjálvur á blettinum klokkan 10 henda morgunin, samstundis sum almenni ruddingardagurin var settur í gongd.

Eitt tað fyrsta hann gjørdi var at rudda fyri egnari hurð:

Tey hava nakrar seyðir gangandi á eini trøð í nánd av húsunum. Áðrenn hann ruddaði í ánni hevði hann verið á stykkinum og í eini aðrari á at rudda plastikk og annað burtur.

- Eg hevði ynskt at fleiri tóku lut í hesi ruddingini, tí sovítt eg dugi at síggja skuldi verið nóg mikið at tikið av, sigur ídni skálamaðurin.

Og hann leggur aftrat:

- Um hvør ger sítt, so hevði tað verið nossligt her í bygdini!

Ruddingardagur – javel?!

Hóast býráðslimirnir sjálvir gingu undan. Hóast væl hevur verið kunnað um ætlanina. Og hóast faldari er sendur í hvørt hús í kommununi, bendi nógv á, at fólk vistu sera lítið um umhvørvisvikuna í Klaksvík

Ó-RUDDING

*Snorri Brend
snorrisosialurin.fo*

Klaksvík: Tað skortaði ikki við viðmerkingum frá borg-

arunum til serstøku umhvørvisvikuna hjá Klaksvíkar kommunu.

Fyrrapartin leygardagin var nevniliga ikki nógv sum bendi á, at øll kommunan skuldi rudda og tryggja, at Klaksvík framvegis verður bæði reinur og friður.

Ein koyritúrur gjøgnum stóran part av býnum vísti fá tekin um, at rudding og trivnaður vóru í hásæti.

Onkur vaskaði bil, onkur málaði garð, onkrastaðni sóust menn prátá og børn spæla. Og kring fótbóltsvøllin var ein rættiliga stór mannamúgva komin at hyggja eftir einihvørjari fótbóltskapping.

Men tað var rættiliga langt millum ruddandi fólk í handsfum og við posa á baki.

Kanska var kunningin ov lítið og arbeiðið at fáa fólk við uppá tiltakið ikki nóg væl úr hondum greitt. Og alt hetta, hóast alt er gjørt fyri at lýsa við tiltakinum.

Rudda á røttum staði

Fólk høvdu góða tíð at prátá, og her gekk sjón fyri søgn, at hetta við ruddingini hevði ikki tann stóra áhugan millum tað vanliga fólkið.

- Ná, er tað í dag er tað er ruddingardagur! Nei, tað visti eg ikki, segði ein

maður.

Tann næsti var púra ovfarin, og spurdi um tað var í dag at ruddingardagurin var?

- Ein einstakur dagur at rudda her í Klaksvík er alt ov lítið. Her mugu nógvir dagar til, tí her liggur órudd og sløðist allastaðni, segði ein annar.

- Eg haldi, at tær mongu fyrítøkurnar í býnum áttu at rudda rundan um hjá sær sjálvum fyrst. Far tú bara ein túr út eftir Oyrarvegnum, so er nóg mikið órudd har til fleiri dagar, segði ein triði.

Og ein fjórði var so opin-skáraður, og helt at skuldi

ein veruliga rudda í Klaksvík, so átti ein at byrja í einum stórum gráum bygning í Nólsoyar Pállsgøtu!

Hinvegin visti onkur at siga frá, at nógv fólk høvdu ruddað í Vágsbønum í góðveðrinum henda morgunin.

Hugsa globalt

Tað er umhvørvisdeildin hjá kommununi sum hevur staðið fyri hesum umhvørvisáttakinum teir seinastu dagarnir.

Tað byrjaði so væl við at fólk í umsitingini sjálvi tóku fyrsta stigið og fóru at rudda í Borðoyarvík. Seinni ruddaðu tey innanveggja í

arbeiðsplássi teirra.

Ynskið hjá kommununi var eisini at fáa fólk at taka undir við hesum, og tí var ein faldari sendur út í hvørt hús, har greitt var frá umhvørvisvikuni.

Í hesum faldara greiddi borgarstjórin, Steinbjørn O. Jacobsen frá endamálinum við hesum áttakinum, nú tann nýggja umhvørvisdeildin er sett á stovn.

Hann vónaði, at hvør einstakur borgari fór at taka væl undir við teimum nýggjutónunum, og verkætlanunum, ið eru á veg á umhvørvisøkinum.

- Vit eiga og mugu hugsa globalt, nú heimurin er